రంగనాథ్ పరమేశ్వర్ పండిత్రావు మాలి మరియు మరొకరు

వర్సెస్

ఏకనాథ్ గజానన్ కులకర్ణి మరియు మరొకరు

జనవరి 12, 1996

[కె.రామస్వామి మరియు జి.బి.పట్నాయక్, న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం, 1950 : ఆర్టికల్ 136

అప్పీల్ – వాస్తవాన్ని కనుగొనడం – ముఖ్యమైన సాక్ష్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం – అటువంటి అన్వేషణలో జోక్యం చేసుకోవచ్చు.

వారసత్వ చట్టం:

వివాహం యొక్క వాస్తవం – రుజువు – చట్టపరమైన వారసులచే నిషేధానికి దావా – పూర్వీకుల నుండి వారసత్వం ఆధారంగా ఆస్తి కోసం దావా – పూర్వీకుల వివాహానికి సంబంధించిన వివాదం – భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించడము అనే వాస్తవం – అడ్మిషన్ ద్వారా ధృవీకరించబడిన వాస్తవం – హెల్డ్, చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహానికి సంబంధించి తిరస్కరించబడకపోతే ఒక ఊహ తలెత్తుతుంది – చట్టపరమైన వారసులు ఆస్తికి వారసులుగా ఉండటానికి అర్హులు.

అప్పీలుదారు–వాది, ప్రతివాది–ప్రతివాదులు దావా ఆస్తులకు వారి శాంతియుత స్వాధీనాన్ని అడ్డుకోకుండా నిరోధించాలని ప్రార్థిస్తూ నిషేధాజ్ఞను సహాయము కోరుతు దావా వేశారు. వారి కేసు ఏమిటంటే, వారు Sని వివాహం చేసుకున్న P యొక్క కుమారులు, వారు సూట్ ఆస్తిని P మరియు ప్రతివాదులు G తండ్రి మధ్య విభజన ఫలితంగావారసత్వంగాపొందారు. ప్రతివాదులు దీనిని వాదిస్తూ ఇంజక్షన్ కోసం దావా కూడా వేశారు అతను ఎవరినీ వివాహం చేసుకోకుండానే మరణించినందున అప్పీలుదారులు P యొక్క చట్టపరమైన వారసులు కాదని వాదించారు.

ట్రయల్ కోర్టు ప్రతివాది దావాను కొట్టివేసి,అభ్యర్థించిననిషేధాజ్ఞను మంజూరు చేయడం ద్వారా అప్పీలుదారు దావాను డిక్రీ చేసింది. దాని ఫైన్డింగ్స్ ఏమిటంటే: (i) అప్పీలుదారులుP యొక్క భార్య Sఅని నిరూపించారు, మరియు ప్రతివాది నం.1 చేసిన అడ్మిషన్ P తో S నివసిస్తున్నారని ధృవీకరించబడిందిమరియు (ii) అప్పీలుదారులు మాత్రమే P యొక్క చట్టపరమైన వారసులుగా వారి నిరంతర ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తికి అర్హులు.

మొదటి అప్పీల్ కోర్ట్, ట్రయల్ కోర్ట్ యొక్క ఫలితాలను తిప్పికొట్టింది మరియు (i) ఎలాంటి ఆధారాలు వివాహానికి P మరియు S మధ్య ఇద్దరూ కలిసి జీవిస్తున్నప్పటికీ లేదని పేర్కొంది; మరియు (ii) భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించడం వల్ల వారి వివాహం చట్టబద్ధమైనది మరియు చెల్లుబాటు అయ్యేది అనే ఊహకు దారితీయదు; వివాహం యొక్క వాస్తవాన్ని నిరూపించడానికి రికార్డులో సాక్ష్యం ఉంటే అలాంటి భావన తలెత్తుతుంది. రెండవ అప్పీలులో మొదటి అప్పీల్ కోర్టు ముగింపును హైకోర్టు ధృవీకరించింది. తత్ఫలితంగా, అప్పీలుదారులు ప్రార్థించిన ఉపశమనానికి అర్హులు కాదని నిర్ధారించారు.

ఈ కోర్టుకు చేసిన అప్పీల్‌లో, ప్రతివాది అంగీకరించిన P మరియు S మధ్య చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహము అనే భావనపై ఆదారపడకపోవడములో రెండూ అప్పీలేట్ కోర్టులు తప్పు చేశాయని వాదించారు.

దిగువన ఉన్న రెండు కోర్టుల ద్వారా వెల్లడించిన వాస్తవ ఫలితాలను రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం జోక్యం చేసుకోరాదని ప్రతివాదుల తరపున వాదించారు.

అప్పీళ్లను అనుమతిస్తూ, ఈ కోర్టు

హెల్డ్ : 1. దిగువ అప్పీలేట్ కోర్ట్ ద్వారా ఒక వాస్తవ ప్రశ్నపై ఒక నిర్ధారణ వచ్చిందనడంలో సందేహం లేదు లేదా హైకోర్టు సాధారణంగా ఈ కోర్టుద్వారా జోక్యం చేసుకోదు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం. కానీ అటువంటి అన్వేషణ ఏదైనా ముఖ్యమైన సాక్ష్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం లేదా ప్రత్యర్థిని అంగీకరించడము ద్వారా అటువంటి నిర్ధారణ నమోదు చేయబడితే, అప్పుడు ఈ న్యాయస్థానం విషయములోని తీర్పులో జోక్యం చేసుకోవడంలో పూర్తిగా సమర్థించబడుతుంది. [459-D-E]

2. ఈ కేసులో స్థిరమైన సాక్ష్యం ఏమిటంటే,P మరియు S భార్యాభర్తలుగా చాలా సంవత్సరాలు కలిసి జీవిస్తున్నారని మరియు వాది No.1 వారి కుమారుడు అని. ప్రతివాది కూడా పైన పేర్కొన్న వాస్తవాన్ని అంగీకరించాడు కానీ చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం P మరియు S మధ్య లేదని వాదించారు. చట్టపరమైన భావన తలెత్తుతుంది, అయితే ఊహ ఖండింపదగినది మరియు ఈ ఊహను ప్రతివాది తిరస్కరించలేదు. వివాహానికి సంబంధించిన వాస్తవాన్ని రుజువు చేస్తేనే ఊహలు తలెత్తుతాయని నిర్ధారణను నమోదు చేయడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. వివాహం యొక్క వాస్తవం రుజువైతే, ఊహను పెంచే ప్రశ్న తలెత్తదు. మరోవైపు దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు కేవలం ఊహాజనిత రంగంలోకి ప్రవేశించి మరియు పాయింట్‌పై సంబంధిత మరియు మెటీరియల్ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా ట్రయల్ జడ్జిని కనుగొనడంలో జోక్యం చేసుకోవడం ద్వారా

ఊహించబడింది. ఈ రెండు కోర్టులు P మరియు S సంబంధాల ప్రశ్నపై కనుగొన్నది చట్టంలో కొనసాగదని. అప్పీలుదారులు P నుండి S ద్వారా పుట్టారు, వారు P యొక్క ఆస్తిపై చట్టపరమైన వారసులు మరియు పేర్కొన్న ఆస్తికి వారసులు అవుతారు. [459-E-H; 460-A-C]

ఎస్.పి.ఎస్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం v. సురుతయన్, [1994] 1 SCC 460, సూచించబడింది.

3. ట్రయల్ కోర్ట్ అప్పీలుదారులకు అనుకూలంగా స్వాధీనం చేసుకున్న సాక్ష్యం మరియు పర్యవసానంగా నిర్ధారణను పరిగణనలోకి తీసుకునే బదులు దిగువ అప్పీలేట్ కోర్ట్ కేవలం తీర్పును రద్దు చేసింది ఒకసారి వారు P యొక్క చట్టపరమైన వారసులు కాదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. దిగువ అప్పీలేట్ కోర్ట్ లేదా హైకోర్టు ద్వారా స్వాధీనానికి సంబంధించిన ఆధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు. తదనుగుణంగా, నిషేధం యొక్క ఉపశమనాన్ని నిర్ణయించడానికి సాక్ష్యం మరియు స్వాధీనం ప్రశ్నపైకనుగొన్న వాటిని పునః పరిశీలించడానికి దిగువ అప్పీల్ కోర్టుకు ఈ విషయం పంపబడుతుంది. [460-D-F]

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.1651-52 ఆఫ్ 1996.

S.A. No.209 మరియు 210 ఆఫ్ 1994లోని బాంబే హైకోర్టు యొక్క 21.07.1994 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

ఎస్.ఎమ్.జాదవ్ అప్పీలుదారుల కోసం.

ఐ.జి.షా, Ms.మంజుల గుప్తా, మకరంద్ డి. అద్కర్, ఎస్.డి.సింగ్ మరియు ఎజాజ్ మక్బూల్ ప్రతివాదుల కోసం.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువడింది

జి.బి.పట్టానాయక్, J.సెలవు మంజూరు చేయబడింది.

అహ్మద్‌నగర్ జిల్లాలోని జూనియర్ డివిజన్లోని సివిల్ జడ్జి కోర్టులో ప్రతివాదులపై నిషేధాజ్ఞను కోరుతూ దావా వేసిన వాదులు అప్పీలుదారులు. ఈ దావా 1985లో సూట్ నెం.200గా నమోదు చేయబడింది. ఉమ్మడి పూర్వీకుడు భానుదాస్‌కు ఇద్దరు కుమారులు, పండిత్రావు మరియు గజానన్‌లు ఉన్నారని ఆరోపించబడినది. వాదులు శేవంతబాయితో పండిత్రావుకు వివాహం నుండి అతని కుమారులు మరియు ప్రతివాదులు గజాననుని కుమారులు. వాదుల తదుపరి కేసు ఏమిటంటే, పండిత్రావు మరియు గజానన్ మధ్య పిటీషన్ ఉందని కొంగోని గ్రామంలోని 3.18 హెక్టార్ల విస్తీర్ణములో ఉన్న ఆస్తి పండిత్రావు వారసులకు కేటాయించబడింది. పండిత్రావు 1976లో మరణించారు అతని కుమారులు వాదులు మరియు వితంతువు శేవంతబాయిని వదిలివేస్తూ.

శేవంతబాయి 1977లో మరణించారు మరియు ఆ తర్వాత వాదిదారులు సూట్ ఆస్తిని నిరంతరం స్వాధీనం చేసుకున్నారు అయితే ప్రతివాదులు మ్యుటేషన్ ద్వారా రెవెన్యూ రికార్డులో తమ పేర్లను నమోదు చేసుకున్నారు. పేర్కొన్న మ్యుటేషన్ ఆర్డర్‌కు వ్యతిరేకంగా వాదిలు అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు మరియు అప్పీలేట్ అథారిటీ ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా మ్యుటేషన్ క్రమాన్ని పక్కన పెట్టింది. కానీ ఇప్పటికీ ప్రతివాదులు వాది స్వాధీనాన్ని అడ్డుకున్నారు, వాది యొక్క శాంతియుత స్వాధీనాన్ని అడ్డుకోకుండా ప్రతివాదులు నిరోధించబడాలని ప్రార్థిస్తూ నిషేధాజ్ఞ నుండి ఉపశమనం కోరుతూ వాది దావా వేశారు. ప్రతివాదులు ఫిర్యాదులో చేసిన అభ్యంతరాలను తిరస్కరిస్తూ వ్రాతపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేశారు మరియు వాది పండిత్రావు యొక్క చట్టపరమైన వారసులు కాదని స్టాండ్ తీసుకున్నారు, వారు ఆరోపించినట్లుగా ఆ ఆస్తి పిర్యాదుదారుల పూర్వీకుల ఆస్తి కాదని మరియు వాదుల ఆధీనంలో ఉండదని కూడా వారు స్టాండ్ తీసుకున్నారు. ప్రతివాదుల ప్రకారం, వారు పండిట్రావు సోదరుడి కుమారులు మాత్రమే చట్టబద్ధమైన వారసులని మరియు పండిత్రావు మరే ఇతరులని వివాహం చేసుకోకుండానే మరణించారని చెప్పారు. ఈ అభ్యర్థనలపై న్యాయమూర్తి మూడు సమస్యలను రూపొందించారు మరియు ఈ క్రింది ఫలితాలను నమోదు చేశారు:

(1) శేవంతబాయి పండిత్రావు భార్య అనే వాస్తవాన్ని స్థాపించారు, ఇది ప్రతివాది నం.1 శేవంతబాయి పండిత్రావుతో కలిసి నివసిస్తున్నారని మరియు అతను అనారోగ్యంతో ఉన్నప్పుడు ఆమె అతనిని చూసుకుంటుందని వాస్తవాన్ని వాదిదారులు నిర్ధారించారు.

(2) వాది పండిత్రావు నుండి పుట్టిన శేవంతబాయి కుమారులు.

(3) ఫిర్యాదిదారులు పండిత్రావు యొక్క చట్టపరమైన వారసులు మరియు పండిత్రావు మరియు ప్రతివాదుల తండ్రి మధ్య విభజనపై పండిత్రావుకు వచ్చిన ఆస్తిని క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హులు.

(4) వివాదాస్పద ఆస్తి పండిత్రావు యొక్క ప్రత్యేక ఆస్తి, వాదిదారులు మాత్రమే వారసులు. వాది నెం.1 సూట్ భూమిలో వస్తీ కట్టుకుని నివాసం ఉంటున్నారు మరియు పండిత్రావు మరణానంతరం వాదిదారులు సూట్ భూమిని నిరంతరం వారిస్వాధీనం లోనే ఉన్నదని అంగీకరించబడింది.

ఈ తీర్మానాలతో, సూట్ భూమి పండిత్రావుకు చెందినదని డిక్లరేషన్‌తో దావా డిక్రీ చేయబడింది, వాది మరియు వాది తండ్రి చట్టపరమైన వారసులు మరియు దావా భూమిపై వాది శాంతియుత స్వాధీనాన్ని అడ్డుకోకుండా ప్రతివాది నిరోధించబడ్డారు.

పైన పేర్కొన్న దావాలోని ప్రతివాదులు సివిల్ సూట్ నం.22 ఆఫ్ 1985గా నమోదు చేయబడిన ఇంజక్షన్ కోసం దావా వేశారు. మరియు చెప్పిన దావా తదనుగుణంగా కొట్టివేయబడింది. సివిల్ అప్పీల్ నం.199/88 మరియు సివిల్ అప్పీల్ నం.200/88గా నమోదు చేయబడిన రెండు తీర్పులకు వ్యతిరేకంగా రెండు అప్పీళ్లకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది.అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి ట్రయల్ జడ్జి యొక్క ఫైన్డింగ్స్ మరియు ముగింపులను తిప్పికొట్టారు మరియు ఈ అప్పీళ్లను అనుమతించారు. పండిత్రావు, శేవంతబాయిల మధ్య వివాహానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని అప్పీల్ కోర్టు పేర్కొంది. శేవంతబాయి పండిత్రావుతో నివసిస్తున్నప్పటికీ వారిద్దరూ అక్రమ సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించడం వల్ల వారి వివాహం చట్టబద్ధమైనది మరియు చెల్లుబాటు అయ్యేదని వాస్తవంగా రుజువు చేయలేదని ఆయన అన్నారు. కాబట్టి రంగనాథ్ మరియు ఇతరులు, నాటి రెగ్యులర్ సివిల్ దావా నం.200 ఆఫ్ 1985లోని వాదులు మరణించిన పండిట్ ఆస్తిని వారసత్వంగా పొందేందుకు అర్హులు కాదని అభిప్రాయపడ్డారు. 1995 నాటి సివిల్ సూట్ నం.200 లోని వాదులకు పండిత్రావు ఆస్తికి వారసుడిగా ఉండటానికి అర్హత లేనందున, నిషేధాజ్ఞ కోసం చేసిన అభ్యర్థనను మంజూరు చేయలేమని దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు మరింత నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఈ తీర్మానాలతో రెండు దావాల తీర్పు మరియు డిక్రీ రద్దు చేయబడింది మరియు అప్పీళ్లు అనుమతించబడ్డాయి.హైకోర్టుకు రెండవ అప్పీలులో ఈ విషయం జరిగింది, ఇది రెండవ అప్పీల్ నం.209 యొక్క 1994 మరియు 210 యొక్క 1994గా నమోదు చేయబడింది. రెండవ అప్పీలేట్ కోర్ట్ అదనపు జిల్లా జడ్జితో ఏకీభవించి, మరియు శేవంతబాయి కులం ప్రకారం 'మాలి' కాగా, పండిట్ 'బ్రాహ్మణుడు' అయినందున వారి మధ్య వివాహం జరగలేదు మరియు శేవంతబాయి అతని ఉంపుడుగత్తెగా పరిగణించబడాలి మరియు వివాహం యొక్క వాస్తవం నిరూపించబలేదని దిగువ అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం సరైన విధంగా పేర్కొంది. నిరంతరం, సుదీర్ఘకాలం పాటు భార్యా భర్తలుగా కలిసి జీవిస్తున్నారనే వాస్తవం నుండి శేవంతబాయి, పండిత్రావ్ ల మధ్య చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం అనే భావనకు సంబంధించిన వాదనను తిరస్కరించిన రెండవ అప్పీలేట్ కోర్టు, వివాహం యొక్క వాస్తవాన్ని, భర్తగా ఉంపుడుగత్తెతో కలిసి నివసించిన వాస్తవాన్ని నిరూపించడానికి రికార్డులో సాక్ష్యము ఉంటే అటువంటి ఈ అనుమానం తలెత్తుతుందని పేర్కొంది మరియు భార్య వివాహం యొక్క వాస్తవికతకు ఎటువంటి సాక్ష్యము లేనందున, ఆకర్షించబడుతుందనే ఊహ యొక్క విషయము తలెత్తదు.పర్యవసానంగా, రెండవ అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం దావా నెం.22 ఆఫ్ 1985 నాటి వారి పై ప్రతివాదులు ఇంజక్షన్ డిక్రీకి అర్హులని అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి సరిగ్గానే నిర్ధారించారు మరియు చివరికి, అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పు మరియు డిక్రీని ధృవీకరించారు. ఇది రెండవ అప్పీలేట్ కోర్టు యొక్క ఈ తీర్పు మరియు డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా ఉంది, ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీల్ నిర్దేశించబడింది.

అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది వాదిస్తూ, పండిట్రావు మరియు శేవంతబాయి చాలా సంవత్సరాలు భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించారని అంగీకరించినపుడు, చెల్లుబాటయ్యే వివాహం అనే ఊహ పై ఆధారపడకపోవడము ద్వారా దిగువ అప్పీల్ కోర్టు మరియు హైకోర్టు తీవ్రమైన పొరపాటు చేశాయని అప్పీలుదారుల గౌరవ న్యాయవాది వాదించారు. ఆయన ఇంకా వాదిస్తూ, ప్రతివాది ఈ అడ్మిషన్‌ను పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం పండిట్రావుమరియు శేవంతబాయి మధ్య సంబంధంపై అంతిమ ముగింపుకు దారి తీస్తుంది. తదనుగుణంగా, పైన పేర్కొన్న తీర్మానాన్ని తిప్పికొట్టవలసిన బాధ్యత ఉంటుందని మరియు తత్ఫలితంగా 1985 నాటి రెగ్యులర్ సివిల్ దావా నం.200లోని ఫిర్యాదిదారులు పండిట్రావు మరియు శేవంతబాయి యొక్క చట్టబద్ధమైన వారసులుగా పరిగణించబడాలని ఆయన వాదించారు.మరోవైపు ప్రతివాదుల తరపు గౌరవ న్యాయవాది దిగువ అప్పీల్ కోర్టుతో పాటు హైకోర్టు కూడా పండిట్రావు మరియు శేవంతబాయి మధ్య చెల్లుబాటు అయ్యే వివాహం లేదని పరిగణనలోకి తీసుకుని నమోదు చేసారని రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఈ కోర్టు అధికారాన్ని వినియోగించుకోవడం సరైనది కాదని వాదించారు. అందువల్ల దిగువన ఉన్న రెండు కోర్టుల తీర్పు మరియు డిక్రీ జోక్యానికి దూరంగా ఉన్నా .

పార్టీల ప్రత్యర్థి వైఖరిని దృష్టిలో ఉంచుకొని మొదటి ప్రశ్న ఏమిటంటే, వివాహం యొక్క వాస్తవం స్థాపించబడనందున,ట్రయల్ జడ్జి యొక్క నిర్ధారణను పక్కన పెట్టడానికి దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు మరియు హైకోర్టుకు అనుమతి ఉందా, ఇది భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవించే వాస్తవం నుండి ఒక ఊహ యొక్క చట్టబద్ధత నుండి ఉత్పన్నమయ్యేది మాత్రమే కాదు. కానీ శేవంతబాయి చాలా సంవత్సరాలుగా వాడాగ్రామం లో పండిట్‌తో కలిసి నివసిస్తున్నట్లు ప్రతివాది నం.1 అంగీకరించారు. మరియు వాది నెం.1 శేవంతబాయి కుమారుడా?దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు ద్వారా చట్టం యొక్క ప్రశ్నపై ఒక ఫైన్డింగ్ వచ్చిందనడంలో సందేహం లేదు లేదా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం హైకోర్టు సాధారణంగా జోక్యం చేసుకోరు.కానీ అలాంటి ఫైన్డింగ్ ఏదైనా ముఖ్యమైన సాక్ష్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం లేదా ప్రత్యర్థిని అంగీకరించడం ద్వారా నమోదు చేయబడితే,అప్పుడు ఈ కోర్టు సందేహాస్పదంగా కనుగొనడంలో జోక్యం చేసుకోవడంలో పూర్తిగా సమర్థించబడుతుంది.ప్రస్తుత కేసులో, పండిట్రావు మరియు శేవంతబాయి చాలా సంవత్సరాలు భార్యాభర్తలుగా మరియు వాది నెం.1 వారి కుమారుడిగా సహజీవనం చేస్తున్నారనేది స్థిరమైన సాక్ష్యంమరియు ప్రతివాది కూడా పైన పేర్కొన్న వాస్తవాన్ని అంగీకరించారు కానీ పండిట్రావ్ మరియు శేవంతబాయి మధ్య సరైన వివాహం లేదని వాదించారు,ఒక చట్టపరమైన అంచనా తలెత్తుతుంది, అయితే ఈ ఊహను తిరస్కరించదగినది మరియు ఈ ఊహను ప్రతివాది తిరస్కరించలేదు. *S.P.S బాలసుబ్రహ్మణ్యం v. సురుతయన్*, [1994] 1 SCC 460 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం తీర్పునిచ్చింది, ఒక స్త్రీ మరియు పురుషుడు చాలా

సంవత్సరాలు భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవిస్తే, వారిరువురి మధ్య ఉన్న వివాహానికి చట్టబద్ధత ఉన్నట్టు చట్టంలో ఊహలు తలెత్తుతాయి. కానీ ఊహ త్రోసిపుచ్చదగినది.హైకోర్టు, వివాహానికి సంబంధించిన వాస్తవాన్ని రుజువు చేస్తేనే ఊహలు తలెత్తుతాయని గుర్తించడాన్ని నమోదు చేయడంలో చట్ట తప్పిదం జరిగింది. వివాహం యొక్క వాస్తవం నిరూపించబడితే, ఊహను పెంచే విషయము తలెత్తదని మేము భయపడుతున్నాం. మరోవైపు దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు ఈ అంశంలో సంబంధితభౌతిక సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా ట్రయల్ జడ్జితీర్పులో జోక్యం చేసుకోవడం ద్వారా కేవలం ఊహాగానాలు మరియు ఊహాగానాల రంగంలోకి ప్రవేశించాయి. ఈ విషయానికి సంబంధించి, పండిత్రావు మరియు శేవంతబాయిల సంబంధానికి సంబంధించిన ప్రశ్నపై దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు మరియు హైకోర్టు ద్వారా వచ్చిన ఫలితాలు చట్టంలో స్థిరంగా ఉండవు. మేము పరిగణించిన అభిప్రాయం ప్రకారం, వారు భార్యాభర్తలుగా కలిసి జీవిస్తున్నారని అంగీకరించిన వాస్తవంపై చట్టపరమైన అంచనా ఏర్పడుతుంది మరియు పేర్కొన్న ఊహను తిప్పికొట్టలేదు. తదనుగుణంగా మేము ఈ స్కోర్‌పై హైకోర్టు యొక్క ఫైన్డింగ్ లను అలాగే అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి యొక్క ఫలితాలను పక్కనపెడతాము మరియు ఈ స్కోర్‌పై ట్రయల్ జడ్జి యొక్క ఫైన్డింగ్ ను పునరుద్ధరించాలి మరియు శేవంతబాయి పండిత్రావు భార్య అని మరియు పండిత్రావు నుండి శేవంతబాయి ద్వారా జన్మించిన వాదులు పండిత్రావు ఆస్తిపై చట్టబద్ధమైన వారసులని నిర్ధారిస్తాము.

తదుపరి ప్రశ్న ఏమిటంటే, వాదిదారులకు అనుకూలంగా ట్రయల్ కోర్ట్ ఇచ్చిన ఇంజక్షన్ కోసం ప్రార్థన దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు ద్వారా తిరస్కరించబడిందా? దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు తీర్పు నుండి మేము కనుగొన్నాము, సాక్ష్యము మరియు వాదనలు పరిగణనలోకి తీసుకునే బదులు ట్రయల్ కోర్ట్ ద్వారా వాదికి అనుకూలంగా స్వాధీనం యొక్క పర్యవసానంగా కనుగొనబడింది, దిగువ అప్పీలేట్ కోర్ట్ వాదిదారులు పండిత్రావు యొక్క చట్టపరమైన వారసులు కాదని నిర్ధారణకు వచ్చిన తర్వాత తీర్పును రద్దు చేసారు. వాస్తవానికి దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు లేదా హైకోర్టు ద్వారా స్వాధీనానికి సంబంధించిన ఆధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు.ఆ దృష్ట్యా ఈ కోర్ట్ ప్రశ్నను చివరికు ముగించడం సరైనది కాదు మరియు మరోవైపు దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టుకు విషయాన్ని పంపడం సరైనది. పైన పేర్కొన్న పరిస్థితులలో హైకోర్టు తీర్పు మరియు డిక్రీతో పాటు అహ్మద్‌నగర్ అదనపు జిల్లా జడ్జి తీర్పును పక్కన పెట్టారు. శేవంతబాయి పండిత్రావు భార్య కావడం మరియు వాదిదారులు పండిత్రావు యొక్క చట్టబద్ధమైన వారసులు అనే ప్రశ్న ముగిసింది మరియు తిరిగి తెరవబడదు. కానీ దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు నిషేధం యొక్క ఉపశమనాన్ని నిర్ణయించడానికి సాక్ష్యం మరియు స్వాధీనం ప్రశ్నపై కనుగొన్న వాటిని పునఃపరిశీలిస్తుంది.

పైన పేర్కొన్న ఆదేశాలతో అప్పీళ్లు అనుమతించబడతాయి. రెండు ఇంప్యుగ్డ్ రెండవ అప్పీల్ నం.209/94 మరియు 210/94 చట్టానికి అనుగుణంగా అప్పీళ్ల నిర్ణయం కోసం దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టుకు తిరిగి పంపబడతాయి,పైన చేసిన పరిశీలనలను దృష్టిలో ఉంచుకుని,హియరింగ్ అవకాశం ఇచ్చిన తర్వాత. పార్టీలు తమ సొంత ఖర్చులను భరించాలి.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడినవి.